

Cleopatra

Eduardo Mignogna, 2003

Comèdia romàntica i *remake* argentí de *Thelma & Louise*

Cleo és una mestra jubilada que ha estat tot allò que socialment s'esperava d'ella: una dona responsable, una esposa pacient, una mare afectuosa i una companya lluitadora. Però arriba un moment que decideix que vol ser ella mateixa. Sandra, en canvi, és tot allò que han fet d'ella: una estrella de televisió famosa, boja, bulímica i capritxosa. Un cap de setmana juntes és suficient perquè ambdues prenguin la mesura del que són capaces de ser. Carlos, un camioner que coneixen pel camí, les acompanyarà en aquest trajecte.

La road movie...

Cleopatra té l'estructura d'un film *road movie* clàssic, on els personatges van trobant el seu camí a mesura que fan quilòmetres. La carretera, el viatge cap a la llibertat de personatges normalment desencantats, però no anul·lats encara. Els quilòmetres, la vida

que es fa i es desfà. Els viatgers, normalment dos, són personalitats contraposades que es troben i evolucionen juntes; dos miralls d'una mateixa cara, que troben l'emoció d'allò autèntic en aquest viatge iniciàtic.

El 1991, Susan Sarandon i Geena Davis interpretaren, respectivament, a *Thelma i Louise*, dues amigues que en un moment donat abandonaven les seves responsabilitats, i de pas els seus nuls marits, per iniciar un curt viatge que les duia al cor de les seves voluntats femenines. A *Cleopatra*, el cor de l'oest americà s'ha transformat en el paisatge meravellós de la província de Mendoza (excel·lent la fotografia de Marcelo Camorino).

Cleopatra reviu a la seva memòria les peripècies d'una existència anònima però plena de grans projectes no assolits. Sandra desitja la tranquil·litat

d'una vida fora del glamour televisiu. Com les protagonistes de *Thelma & Louise*, les protagonistes argentines volen ser allò que la societat no les deixà ser. I en mig de les dues dones, un home, Carlos; l'homònim de Brad Pitt, que sembla ser la figura que els ha de donar suport (també!?) en la seva aventura interior.

...de versió «gautxa»

Però fins aquí les similituds entre ambdós films. I especialment pel que fa al final. Si a *Thelma i Louise*, les protagonistes s'enfrontaven al seu nou destí construït, en congruència amb les seves reformulades conviccions. A *Cleopatra* les heroïnes díscles després de setanta-dues hores tornen a casa. *Cleopatra* i Sandra estan marcades per una visió més aviat conservadora del seu viatge iniciàtic. El final de l'escapada acaba amb el retorn a la institució ma-

rimonial i tot i que es tracti d'una nova llar per a les protagonistes, segueix regida per la figura masculina.

La versió «gautxa» es reafirma en la mateixa estructura del film on amb clars referents a la literatura decimonònica argentina, es treballa el conflicte entre les ideologies del camp i de la ciutat. A la literatura «gautxa» costumista, el medi rural es considera com un espai de puresa que s'oposa diametralment a la ciutat, viciosa i perversa. La imatge

dels paisatges de Mendoza, que a cops sembla transportar-nos a una promoció turística, acaba també per transportar-nos a la realitat «gautxa», més que no pas a la del «somni» nord-americà.

Cleopatra vol ser una cant a la llibertat i a les ganes de viure, i segons la seva guionista «una història que convida a pensar què estem fent amb les nostres vides», tot i que tinguem només un cap de setmana per somiar.

Fitxa tècnica

Equip tècnic

Direcció: Eduardo Mignogna
Producció: Carlos Mentasti i Pablo Bossi
Guió : Silvina Changue
Fotografia : Marcelo Camorino
Muntatge : Juan Carlos Masías
Música : Paco Ortega
Vestuari : Beatriz di Benedetto
País: Argentina - Espanya
Any: 2003
Duració: 105 min.

Equip Artístic

Norma Aleandro: Cleopatra
Natalia Oreiro: Sandra
Leonardo Sbaraglia: Carlos
Héctor Alterio: Roberto
Alberto de Mendoza: Víctor
Boy Olmi: Francis

Filmografia

2003

Cleopatra

2001

La fuga

2000

Adela

1998

El faro

1996

El sol de otoño